

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXXVI. évfolyam 5. szám

2026. május

SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT ÉS A NAGYMAMÁKAT!

Anyák és a Lélek

Nincs könnyű dolga annak, akinek a májusi számba kell vezércikket írnia. Témaként adja magát az anyák napja, de nehéz közhelymentesen új gondolatokat papírra vetni. Ha a naptár úgy adja ki, kézenfekvő még a pünkösdről és a Szentlélek munkájáról írni, de csak akkor, ha Istennek valami releváns üzenete van.

Gondolataim végül a két említett téma körül egyszerre forogtak, azon elmélkedve, vajon a Szentlélek milyen különösen dolgozik az

édesanyákban, hogyan nyilvánul meg a Lélek gyümölcse bennük.

A szeretet az, ami mindent átfog. Azt mondják, az emberek közt nincs nagyobb szeretet az anyai szeretetnél, de tudom, hogy nem mindig könnyű szeretni a gyerekeket. Mégis, az anyai szeretet ad ízelítőt abból, milyen az, ahogy Isten szeret minket. A szeretet indítja jóságra is az édesanyákat, hogy mindig jóindulattal legyenek családjuk felé. Azt is mondják, hogy anyának lenni öröm. Látjuk ezt az örömet már a kismamákon, aztán aki jelen volt egy gyermek születésénél, átélhette azt is, hogy a szülés fájdalma miként fordul örömbe, ahogy egy anyuka a karjain tarthatja kisbabáját. És ez az öröm elkíséri az anyákat egész életükben, ahogy gyermekeikre tekintenek.

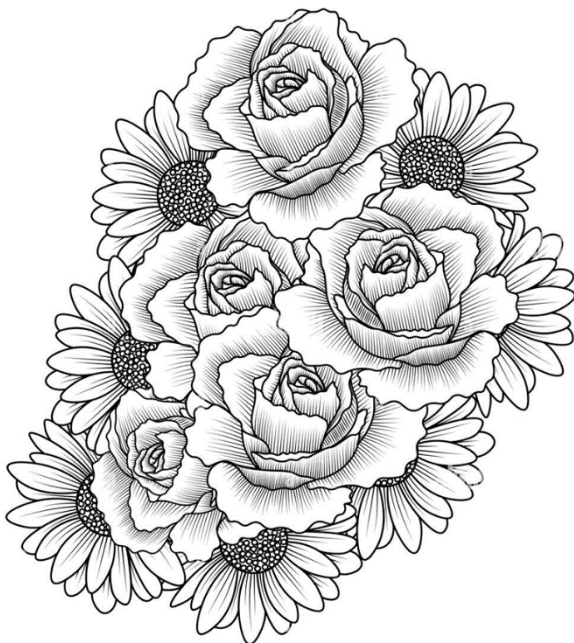
Nagyon fontos a békesség: ha egy anya szívében béke van, akkor az az egész családjára békét hoz. Az anyák türelme gyakran megpróbáltatják. Mégis nagy erény, ha az édesanyák megőrzik türelmüket abban a számtalan szituációban, amikor okuk lenne, hogy elveszítsék azt. Összefügg ez a szelídséggel és az önmegtartóztatással is. Nem egyszerű mindig szelíden reagálni egy-egy szituációra, és egy anyának sokszor magát kell megtagadnia, hogy

megőrizze türelmét és szelídségét. Sok más területe is háttérbe szorul az életnek az anyák számára: lehet ez a karrier, a társas kapcsolatok, vagy egyszerűen csak a pihenés vagy az önmagukra fordítható idő. A szívesség is annak a megnyilvánulása, hogy másokat maguk elé helyezik.

Nem ejtettem szót még a hűségről. A Lélek munkája az is, hogy a hívő édesanyák hűek maradnak Istenhez, mert így tudnak szívükben is hűek maradni férjükhöz és családjukhoz.

Kedves édesanyák, kívánjuk, hogy töltsön be titeket a Szentlélek, hogy megteremjétek mindezt a gyümölcsöt, beteljesítve anyai elhívásokat! Így köszöntünk titeket szeretettel anyák napja alkalmából!

Kántor Kornél

OLY JÓ

Oly jó betegnek lenni akkor,
mikor még él a jó anyánk,
és érezzük a messzeségből,
két szeme vigyáz jól mireánk.

S mint angyalszárnyon szálló jóság,
két gyöngéd kéz míg betakar,
a lelkünk száll a csillagokba,
meggyógyulni nem is akar,

mert jó pihenni fehér párnán,
nézni a furcsa felleget,
megcsókolni szelíd anyánkat,
megáldani a két kezét.

Vadul lüktető lázas fejjel
néha jól esik a pihenés,
vagy föld porából csillagokba
valakiért az elmenés.

Mert csak úgy jó betegnek lenni,
ha föntről Isten néz le ránk,
és ágyunk mellett fáradhatatlan
virraszt az édes, jó anyánk.

Kárász Izabella

Az anyák napja története

Az első szolgálati helyemen, 1951 körül tűztük napirendre az anyák napját. Apró ajándékról, virágról gondoskodtam, alap ígém a Tízparancsolat szülők iránti kívánsága volt. Egyik idősebb előjárásági tagom azonban komoly arccal megkérdezte: Hol van az anyák napja a Bibliában? – Valóban, nincs ilyen szó a Bibliában. Egy amerikai hölgy, Anna Jarvis 1907-től hét teljes éven át, az első világháború kitörése

évéig, 1914-ig küzdött, amíg W. Wilson elnök nemzeti ünneppé tette az anyák napját (később az apákét). Senki sem olvasta a Bibliában. Az Egyesült Államokban ma is a családok meghitt ünnepe. Mindenki meglátogatja az édesanyját, küld az édesanyjának üdvözlő lapot, ha teheti fel is keresi, megajándékozza, de legalább egy csokor virággal örömet szerez neki. Ez tehát egy polgári alkalom, és nincs felekezeti jellege. Az angol nyelvű világban, Nagy-Britanniában legalább 200 évvel korábbi története van. Az anglikán gyülekezetekben május második vasárnapján mindenki visszament abba a gyülekezetbe, ahol eredetileg anyakönyvezték.

Ezt a vasárnapot angolul „Anyák vasárnapjának” (Mothers’ Sunday) nevezték. Egyszer csak a földkerekségen mindenhol elterjedt az anyák napja, több-kevesebb egyházi kiegészítéssel. Hozánk az anyák napja 1925-ben jutott el. Az egyházaink is felzárkóztak, bár elég hosszú fokozatossággal.

Az anyaság iránti tisztelet szobrát 1933-ban emelték elsőnek Pesterzsébeten. „Állj meg és gondolj édesanyádra!” – áll a szobor talapzatán. A nő karjában egy gyerek, egy nagyobb leányka

közel az édesanyja mellett áll és a ruhájába kapaszkodik.

Egy tudós pedagógus állította, hogy az édesanyák többet tanítanak mennyiségileg a gyermekeiknek, mint bármelyik egyetemi tanár. Nekem az édesanyám mindent egyszerre két nyelven tanított meg. Apám egy harmadikat. Az lenne két

anyanyelvem mellett az anyanyelvem. Ha kérdezték gyermekkoromban: Milyen iskolákban tanult, fiam, apád, anyád? Nem dicsekedhettem. Mindkettő keveset tanult, de sokra tanítottak. A fő dolog amire tanítottak: Mondj mindig igazat! Anyám adta kezembe a Bibliát. Apám nem tűrte a bibliázgatást. Évek teltek el ebben a feszültségben. Egyszer feltűnt nekem, hogy apám beszéde csendesebb lett, még ha magyarul szólt is. Egy igehirdetésem után kérte, hogy keressem ki neki és olvassak a Bibliából. Aztán arra kért, hogy Marsal János testvér temesse el őt. A fájdalmas esemény előtt kapott hitem szerint Istentől kegyelmet, amiként a meggyőződésem szerint majd én is kapok.

Édesanyám tanította meg velem gyermekkoromban a német hívő énekeket. Apám olasz katonadalokat és az első angol szót (mást ír az angol, és mást mond, ha beszél).

A teológiát gyönyörű szépnek találom. Ha eljutok a NAGY KAPU elé, és majd bebocsátást kérek, mégsem azt fogják kérdezni, mit tanultam, milyen címem, rangom van, hanem csak ennyit: Hiszel-e Jézus Krisztusban? Igen Uram, elfogadtam a te kegyelmedet. Igenlő válaszomat elfogadják és feltáru a kapu. Ezt tanítja az írás.

*Szebeni Olivér
2026 ápr. 12.*

LENNE AKKOR

Ó, hányszor éreztem
e fájó életben,
hogy nem szeret senki!
... Azért, mert feledtem
– s én nem tudtam szívből-
másokat szeretni...

... Azért, mert feledtem
Őt is, ki felettem
él és gondol reám:
szeretetből adta
azt, ki mindig szeret,
az édes, jó anyám.

Ó, igen! Az ember
mind meglátja egyszer,
hogy önzésből szeret,
s hogy senki nem tudja
szeretni – ha rossz is –
édesanyja helyett!

Mi lenne a földön,
ha mindenki önzőn
tudna csak szeretni?
Jaj, mi lenne akkor,
hogyha az anyaszív
nem tudna szeretni?!

Balog Miklós

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Húsvéti kézműves délután

Jézus meghalt érted a kereszten, hogy megfizesse a bűneid büntetését, de nem maradt a sírban, hanem feltámadt, hogy örök életed lehessen! E köré az üzenet köré csoportosult minden virágvasárnap délutánján az alagsori teremben. A tavaly nyári angol táborunkhoz csatlakozókat és a gyülekezet gyermekeit szólitottuk meg egy közös alkotó délutánra. Közösen ebédeltünk, majd egy kis összerázó játék és közös éneklés után Szilágyi Kornél, az Út a Reményhez Alapítvány munkatársa osztotta meg az evangéliumot, az örömhírt a gyermekek között. Ezt követően változatos technikák között csemegézhetek a gyerekek: papírmerítés, tavaszi koszorú és ajtódísz készítése, fagravírozás. Kötetlen, vidám légkörben kézműveskedhettek és játszhattak, miközben lehetőség nyílt beszélgetni a szülőkkel is. Öröm volt megtapasztalni a Lélek összehangoló munkáját. Hisszük, hogy minden, ami ott történhetett, az Isten dicsőségét és a résztvevők üdvét szolgálta!

Nyári Erika

Építetek, vagy rombolok?

Számomra a Húsvét az újjászületést, a megújulást jelenti a végtelen szeretet és kegyelem által, amivel Krisztus megajándékozott bennünket. Az Ő feltámadását, a nagybetűs ÉLETET dicséri a virágba boruló természet, a madarak boldog éneke, a napsugarak meleg érintése. A mindennapok sűrűjében azonban

sokszor nehéz megtartani a fókuszot. Egy munkanapomon akár ötven emberrel is találkozom, akik mind magukkal hordozzák a saját terheiket, sokszor nem egyszerű, igazi türelmgyakorlat néhány vásárlóval megtalálni a közös hangot.

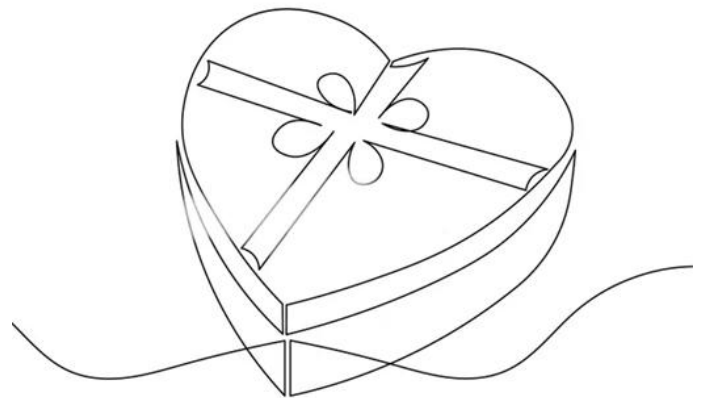
A vasárnapi igehirdetés ezen keresztül szólt hozzám. Milyen vagyok kívülről? Mindig úgy állok hozzá másokhoz, ahogyan Krisztus is tette? Rá kellett jönnöm, hogy nem, sajnos nem. Bár kedves vagyok, türelmes, és igyekszem segíteni, még akkor is, ha tízből négy vásárló úgy jön be hozzánk, hogy még csak nem is köszön, de időnként nem teszem oda magamat a munkába száz százalékban, talán még nyolcvanban sem. Ilyenkor emlékeztetnem kell magamat, hogy mindenkinek lehet rossz napja, de a vásárló azért jön be abba a kis ajándékboltba és kéri a segítségemet, hogy örömet szerezzen vele másnak, vagy éppen feltöltődjön és beszélgessen egy kicsit velünk. Abban a pár percben, amíg vele foglalkozom, minden, amit magamból adok, a figyelmem, a törődésem, a segítő hozzáállásom az, amivel az illető tovább megy, és lehet, hogy egy harmadik vagy negyedik személynek is ugyanazt adja, amivel ő maga töltekezett.

Építetek vagy rombolok? Milyen üzenetet közvetít a hozzáállásom, a kedvem, a tetteim, szavaim? Én építeni szeretnék, ehhez pedig az kell, hogy én is megerősödjek minden reggel, hogy Isten igéjével táplálkozzak, az Ő gondolataival töltődjek a világ zaja helyett, hogy

Krisztusi szeretettel szolgálhassak minden nap minden percében.

„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolatokat a Krisztus Jézusban.” (Filippi 4:7)

Ágoston Vivien

Innen-onnan

A SZERETET

Egy kislány bement a szobájába, és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy befőttesüveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket, és gondosan számolni kezdte. Háromszor is megszámlolta, mert a végösszegnek nagyon pontosnak kellett lennie. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetejét, és kisurrant a hátsó ajtón. A hat háztömbnyire lévő patikába ment, benyitott és türelmesen várt a patikusra, hogy

szentelne rá egy kis figyelmet, de a patikus éppen nagyon el volt foglalva.

Tess – így hívták a kislányt – megcsoszogtatta a lábát a padlón. Semmi. Megköszöri a torokát úgy, hogy a legkellemetlenebb hangot adja, amit csak lehet. Ez sem volt sikeres. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez használt!

– És te mit szeretnél? – kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. – Nem látod? Éppen a testvéremmel beszélek, aki most érkezett Chicagóból, már vagy ezer éve nem láttam.

– Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled – mondta Tess a patikuséhoz hasonlóan bosszús hangon. – Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki.

– Tessék? – fordult hozzá a patikus.

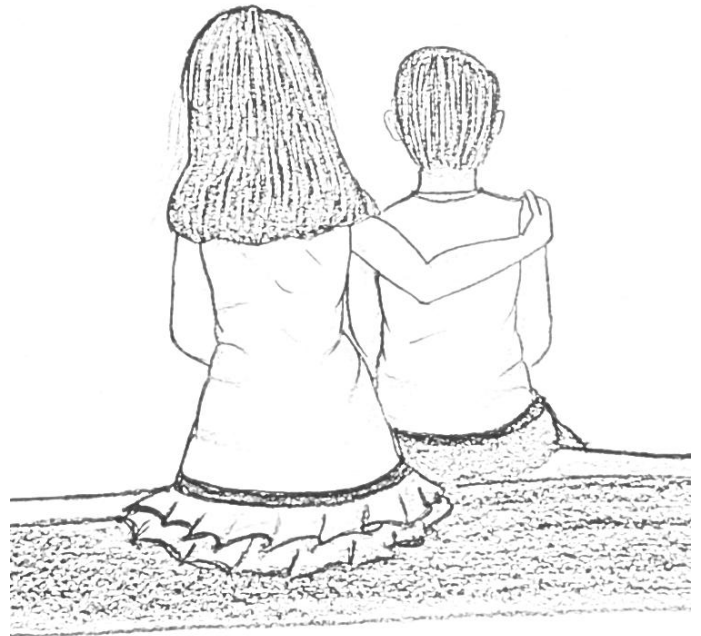
– A neve Andrew, és valami csúnya dolog nő a fejében, és az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?

– Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni – felelte a patikus, kissé megenyhült tónusban.

– Patikus bácsi, nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Csak mondd meg, mibe kerül.

A patikus testvére, akivel eddig beszélgetett, jól öltözött férfi volt. Lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

– Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?

– Azt nem tudom – válaszolt Tess könnyes szemmel. – Csak azt tudom, hogy nagyon beteg, és Anyu azt mondta, hogy valami operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzeimet.

– Mennyi pénzed van? – kérdezte a chicagói férfi.

– Egy dollár és tizenegy cent – felelte Tess alig hallhatóan. – Ez az összes pénzem, de tudok többet is szerezni, ha kell.

– Nahát, milyen csodálatos véletlen! – mosolygott a férfi. – Egy dollár és tizenegy cent! – Éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára. Egyik kezébe tette a pénzt, a másikkal kézen fogta a kislányt: – Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel. Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél.

A jól öltözött férfi Dr. Carlton Armstrong volt, idegsebészetre specializálódott sebészorvos. Ingyen elvégezte az operációt, és nem telt bele sok idő, Andrew ismét otthon volt épen, egészségesen. Anya és Apa boldogan beszéltek arról az esemény-láncolatról, ami idáig vezetett.

– Ez a műtét egy igazi csoda volt – suttogta Anya. – Vajon mennyibe került volna?

Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe – no és egy gyermek töretlen hitébe. Egy csoda nem a természet törvényeitől függ, hanem magasabb törvények működésétől. A neve: SZERETET.

(Igaz történet.)

*Közreadta:
Husztáné Anni*

SZENTLÉLEK JÖJJ!

Szentlélek, jöjj, úgy vár a lelkem Téged!
Gyújts fel szívem, oly sok, benne a vétek.
Cseréld fel erőddel erőtlenségem;
Jöjj és szentelj meg, csak ez a kérésem.

Szentlélek, jöjj, úgy vár a lelkem téged!
Oly sokat szeretnék megvallani néked,
Hogy mindennap gúzsba köt ellenségem;
De szentelj meg mégis: ez a kérésem.

Szentlélek, jöjj, úgy vár a lelkem téged!
Segíts, hogy eszközöd lehessen néked.
Vezesse szent kezed minden lépésem;
Szentelj meg, Uram... és nincs több kérésem.

Tamáská Gyula

Gondolatok

– Amíg a szüleink élnek, addig egy kicsit gyerekek maradhatunk. *(Moldova György)*

– Az anyák gyerekeik kezét csak egy ideig fogják, de a szívüket mindörökké! *(Ismeretlen szerző)]*

– A férfiak megóvják a családot, de csak a nők képesek összetartani. *(Ismeretlen szerző)*

– Mindaz, ami bennünk van, gyerekkorunkban ültették el bennünk. *(Jevtusenko)*

– Jobban tudod merre mész, ha tudod, honnan jöttél. *(Ismeretlen szerző)*

– A gyermekkor évei azok az esztendő, amikor a szív a legérzékenyebb, leghajlékonyabb. *(Ismeretlen szerző)*

– Amit oda elültettek, azt aligha lehet valaha is onnan kipusztítani. *(J.F. Oberlin)*

– Az anyaság a legmagasztosabb ezen a világon, mert anyaként tanulja és gyakorolja az ember a legnagyobb önzetlenséget. Az anyai szeretetnél már csak Isten szeretete nagyobb. *(Ismeretlen szerző)*

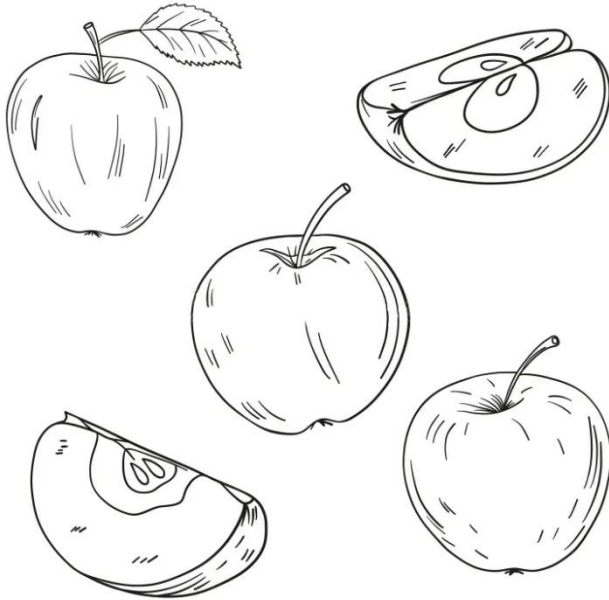
– Minden szeretet annál kezdődik és végződik, akitől életet kaptunk. *(Ismeretlen szerző)*

– „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket...” *(Márk 10:14)*

Gyerekszám

Ha kapsz négy almát azzal, hogy a felét add Zsuzsinak, hányat adsz neki?

- Egyet.
- Hogyan? Te nem tudsz számolni?
- Én tudok, de Zsuzsi nem.

Gyülekezetünk betegei

Husza Tiborné	Rottmayer Jenő
Janó Pál és neje	Soltész László
Juhász Gyuláné	Soyvural Emma
Kiss Emil	Stubnya Tiborné
Lőrincz-Szlepák Otília	Szabó Mária
Németh Györgyné	Szikszai Lajosné
Puskás Zoltánné	Szlepákné Kiss Tamara

Veress Sándor
és neje

Vékony Józsefné
Vida Sándorné

„Erősödjétek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében.” (Efézus 6:10)

Gyülekezetünk idős, beteg, megfáradt testvéreiret hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz számukra.

Hirdetés

Gyülekezeti hétvége: 2026. május 8-10., Balatonszárszó, SDG központ

Bemerítés: 2026. május 24., pünkösdvasárnap

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományait elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára.

Missziós adakozás: OTP Bank, Budapest, József Utcai Baptista Gyülekezet; számlaszám: 11708001-20052126

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet

1084 Budapest, VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.hu
Újságunk a „Folyóirat” rovatban is olvasható!

Rendszeres alkalmaink
Vasárnap de. 9:30 imaóra
10:00 istentisztelet
Szerda este 18:00 bibliaóra
utána énekóra